

Samenvatting Soortenstandaard Gewone grootoorvleermuis

Deze samenvatting geeft de belangrijkste punten uit de soortenstandaard, die is opgesteld in het kader van de Flora- en faunawet. Op 1 januari 2017 is de Flora- en faunawet vervangen door de Wet natuurbescherming. De provincies gebruiken voorlopig nog deze soortenstandaards als richtlijn. Op den duur vervangt Bij12 (de uitvoeringsorganisatie van de provincies) deze soortenstandaards door *factsheets*. Regelink Ecologie & Landschap stelt te zijner tijd ook van deze *factsheets* overzichtelijke samenvattingen beschikbaar.

1. Ecologische informatie

De gewone grootoorvleermuis is een vrij kleine vleermuissoort met opvallend grote oren. De soort lijkt sterk op de grijze grootoorvleermuis die alleen in zuidelijk Nederland voorkomt. De gewone grootoorvleermuis bewoont zowel gebouwen als bomen. In gebouwen bewoont hij hoofdzakelijk ruime zolders, in bomen vooral oude spechtengaten. De winterslaap houdt de soort onder andere in ondergrondse, grotachtige ruimten. De gewone grootoorvleermuis foerageert overwegend in bos en parkachtige gebieden die in de directe omgeving van de verblijfplaatsen liggen. Vliegroutes tussen verblijfplaatsen en foerageergebied lopen vrijwel altijd langs beplantingen, zoals hagen en bomenrijen. De soort komt voor in vrijwel geheel Nederland, maar ontbreekt op de waddeneilanden. In de tweede helft van de vorige eeuw werd een aantalsafname geconstateerd, maar nu is het aantal stabiel.

2. Bescherming

Gewone grootoorvleermuizen mogen niet worden gedood of opzettelijk verontrust; vaste rust- of verblijfplaatsen (zomer-, paar- en winterverblijfplaatsen), essentiële vliegroutes en foerageerplaatsen zijn beschermd. Ook in perioden waarin de dieren niet aanwezig zijn, mogen zulke plaatsen niet ongeschikt gemaakt worden of verloren gaan. In bepaalde gevallen kan gewerkt worden volgens een goedgekeurde gedragscode. Als te verwachten is dat bij een ingreep verstoring van gewone grootoorvleermuizen of hun leefgebied zal plaatsvinden, moet een ontheffing van de Wet natuurbescherming worden aangevraagd. Deze wordt verleend als aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan en de ingreep een wettelijk erkend belang dient. Vooraf moet in vrijwel alle gevallen onderzoek naar de situatie ter plekke plaatsvinden.

3. Onderzoek

Vanwege de mobiliteit van de gewone grootoorvleermuis en de uiteenlopende functies die het landschap voor deze soort kan vervullen, moet onderzoek gespreid over het jaar plaatsvinden. Dit onderzoek moet worden uitgevoerd met behulp van een bat-detector en door een vleermuisdeskundige.

- In de zomer (half april – half augustus) moeten tenminste drie onderzoeksronden in avond- en/of ochtendschemer plaatsvinden.
- In de paartijd (1 april – 15 mei, 15 augustus – 1 oktober) moeten twee rondes vanaf zonsondergang plaatsvinden.
- Naast verblijfplaatsen moeten vliegroutes en foeragerende dieren in kaart worden gebracht.
- Winterverblijven zijn op te sporen door in ondergrondse ruimten naar dieren in winterslaap te zoeken.

Bestaande gegevens kunnen een waardevolle aanvulling zijn bij het beoordelen van een ingreep.

4. Beschermingsmaatregelen per activiteit

Ingrepen die nadelig kunnen zijn voor de gewone grootoorvleermuis, zijn onder andere:

- renoveren, restaureren en slopen van gebouwen,
- behandelen van balken op zolders met houtconserveringsmiddelen,
- functieverandering van gebouwen,
- kappen van bomen en verdwijnen van groenstructuren,
- aanleggen of verbreden van infrastructuur,
- aanbrenge van verlichting.

Bij werkzaamheden aan gebouwen moet voorkomen worden dat gewone grootoorvleermuizen gedood worden of verblijfplaatsen ongeschikt raken. De meest kwetsbare perioden zijn:

- de kraamtijd (mei – half september),
- de paartijd (september – half oktober, april),
- de winterrust (15 oktober – 1 april).

Verblijfplaatsen moeten ruim van tevoren ongeschikt gemaakt worden door gaten te slaan in holle muren, en dakpannen en betimmering te verwijderen. Ook kan de verblijfplaats na het uitvliegen van de vleermuizen met sterke lampen belicht worden, zodat de dieren niet terugkeren. Afhankelijk van de aard van de verblijfplaats moeten tenminste een maand tot een jaar voor de ingreep vervangende verblijfplaatsen beschikbaar zijn. Voor iedere te verdwijnen verblijfplaats moeten vier vervangende verblijfplaatsen worden aangeboden. Deze moeten onder andere een microklimaat bieden dat vergelijkbaar is met de verdwijnende verblijfplaatsen.

Als groenstructuren verdwijnen die als vliegroute en/of als foerageergebied gebruikt worden, moeten ruim van tevoren (1 – 3 jaar) alternatieven aangeplant worden. De kapwerkzaamheden moeten in de winter plaatsvinden. Als tijdelijke vliegroute kan een scherm geplaatst worden. Wanneer bomen als verblijfplaats worden gebruikt, moeten de kapwerkzaamheden in de periode april – augustus plaatsvinden. Na het kappen moeten de bomen met de holten naar boven gericht een nacht blijven liggen zodat eventueel aanwezige vleermuizen kunnen weggelopen.

Verstoring door verlichting moet vermeden worden. Dit geldt voor verblijfplaatsen, vliegroutes en foerageergebied. In het plangebied en de directe omgeving moet de verlichting minimaal zijn, het licht moet naar beneden worden gericht en er moeten afscherpende armaturen worden gebruikt.

Bij nieuwe infrastructuur die een vliegroute kruist, kan het noodzakelijk zijn een voorziening te maken die ervoor zorgt dat vleermuizen veilig onder- of bovenlangs kunnen passeren.